

COVIDOVÉ ÚČTOVÁNÍ: SANITÁRNÍ TYRANIE A BEZDŮVODNÉ OBTĚŽOVÁNÍ TESTY. POŠKOZOVÁNÍ POVINNÝMI ROUŠKAMI. LOCKDOWN NÁSTROJEM ZVŮLE A NÁSILÍ NA ÚROVNI NACISTŮ. OČKOVACÍ TOTALITA.

- CZ24 News | 27. června 2021

Radomír Malý shrnuje závěry významného vědce, který se zabývá všemi hlavními aspekty koronavirového běsnění, jemuž jsme nuceni se již delší dobu podřizovat

Korona bez masky. Tak zní titul nejnovější knihy německého lékaře a profesora virologie thajského původu Sucharita Bakhdiho. Vlády na celém světě se při obhajobě svých protikoronavirových opatření omezujících svobodný život občanů odvolávají neustále na údajné názory odborníků, jenže právě špičkoví specialisté v oboru virologie, epidemiologie a dalších souvisejících disciplín vznášejí proti tomu argumenty opřené o solidní výzkumy a čísla.

A vůbec se nejedná o hlasy izolovaných jednotlivců, jsou jich stovky na celém světě, uznávané autority ve svém oboru a nositelé mnoha vyznamenání. Namátkou lze uvést jména John Joanidis z

USA, Wolfgang Wodarg z Německa, Pawel Basiukiewicz nebo Zbygniew Martyka z Polska a mohli bychom pokračovat obsáhlým výčtem skutečných odborníků na několik stran. Tyto osobnosti jsou ochotny riskovat pro své postoje i šikany, jsou zbavovány možností publikovat své názory, lékařské komory je volají "na kobereček" jako nezodpovědné elementy atd.

74letý Sucharit Baghdi je mezi nimi snad nejvýraznější a nejpronikavější. Neomezuje se pouze na lékařskou stránku věci, nýbrž chápe celou covidovou quasipandemii v širším pohledu jako duchovní boj mezi zastánci autentických morálních hodnot a jejich odpůrci, kteří se snaží ty zbytky dobra v současné civilizaci, které tady ještě existují jako relikty křesťanství, definitivně zničit. Jeho kniha, v německém originále "Corona unmasked" (Korona bez masky), vyšla letošního roku v nakladatelství GoldeggVerlag v Berlíně.

Bhakti nejprve odhaluje všechny omezující anticovidová opatření německé i dalších vlád jako podvod na lidech a dokazuje to na čtyřech pilířích současné sanitární diktatury, jimiž jsou plošné testování, roušky a respirátory, lockdowny a plošné očkování:

1) Plošné testování

Tady má Baghdi naprosto jasno a dokládá to nejen daty, ale i postojem řady dalších světově uznávaných kapacit. Je to sanitární tyranie a bezdůvodné obtěžování lidí. Podle statistik jsou PCR testy spolehlivé maximálně pouze na 80 procent, 20 proc. je falešných. A nejen to, přes 40 proc. pozitivně testovaných je zcela bez příznaků. Bhakti dále ukazuje na základě výzkumů svých i jiných, že tito lidé, i když infikovaní, mají velmi slabou nálož viru a proto v 90 procentech nejsou schopni nikoho dalšího nakazit - a pokud, tak tento od nich infikovaný bude mít pouze lehké příznaky. Proto Bhakti označuje za antihumánní považovat tyto lidi za nemocné a nakažlivé, zavírat je do karantény a brát jim základní svobodu pohybu a práce.

Jestliže právo stanoví presumpci nevinu, tak i ve zdravotnictví platí presumpce zdraví. Když se někdo cítí zdravý a nevykazuje navenek žádné známky nemoci, má s ním být jako se zdravým zacházeno. Jestliže navzdory tomu jej zdravotnická mašinérie klasifikuje jako nakažlivě nemocného, i když fakta hovoří o opaku, pak se jedná o sanitární teror a porušování základních lidských práv. Ani nakažení covidem s lehkými příznaky nejsou podle Bhaktiho nebezpeční. Data, na něž se odvolává, ukazují, že jsou schopni nakazit druhé rovněž většinou pouze s lehkými příznaky, nákaza s těžkými příznaky (cca 10 proc. všech testovaných) je od nich spíše výjimečná. Pouze lidé s těžkými příznaky, u nichž je nálož viru vysoká, jsou schopni většinou nakazit druhé rovněž s těžšími nebo těžkými příznaky, zejména osoby, které trpí kumulacemi závažných chronických onemocnění, jedná se převážně o seniory.

Bhaktiho recept je jednoduchý. Okamžitě zrušit veškeré plošné testování (pozn.: český MUDr. Jan Hnízdil napsal trefně na svém webu, že "všeliké testovanie toliko pro hovado dobré jest") pomocí nepříjemného a též nebezpečného štourání se špejlí v nose a nechat lidi na pokoji. Nechtě vše funguje jako při jiných virových onemocněních. Kdo má kašel, teplotu, ztrátu chuti nebo čichu, ať navštíví svého lékaře, který na základě klinického vyšetření zjistí, jestli se jedná o covid nebo jiný virus či bakterii, naordinuje léky a léčbu, v případě komplikací odešle do nemocnice. Kdo má příznaky natolik mírné, že se rozhodne léčit doma sám, ať tak činí, ale chová se ohleduplně a pokud možno nechodí mezi lidi, aby nenakazil, zejména ne mezi ohroženou skupinu, především seniory.

Bhakti též polemizuje s argumentem, že infikovaní mohou nakazit druhé ještě předtím, než se u nich projeví příznaky. Přikládá zjištěná fakta, která dokazují, že tomu tak není. Nakazit může pouze ten, kdo již příznaky vykazuje.

2) Povinné roušky a respirátory

Bhakdi uznává, že představují jakousi zábranu šíření viru. Má svůj význam používat je ve zdravotnických zařízeních a domovech pro seniory. Je ale podle něho absolutně kontraproduktivní vnucovat je jako povinné pro pohyb na ulici, v obchodech, v dopravních prostředcích apod. Bhakdi dokládá, že nakazit se kapénkovou infekcí při virovém onemocnění, covid nevyjímaje, je možné pouze při zhruba 15minutovém kontaktu tváří v tvář na vzdálenost menší než 1 m. K tomu však v obchodech, ve vlacích nebo v metru dochází zřídka, tím spíše potom venku na ulici nebo v parku.

Lze se též nakazit, když infikovaný hlasitou mluvou nebo zpěvem vypouští do vzduchu aerosol obsahující viry. V místnosti s nedostatečným prouděním vzduchu se aerosoly v něm "zavěsí" a člověk tak může chytit infekci. Tomu lze ale odpomoci, jak věděli už naši předkové, důkladným větráním. V době španělské chřipky v letech 1918-20 (která mimochodem si vyžádala 10-15 procent obětí z řad nakažených, zatímco u covidu jsou to dle sdělení WHO a našeho Státního zdravotního ústavu 0,2-0,3 proc.) v naší republice byly otevřeny hospody, kavárny, divadla i kina, samozřejmě i kostely pro bohoslužbu, avšak s přísným příkazem minimálně hodinu před otevřením důkladně vyvětrat.

K největšímu počtu nálezů dochází ve vlastním domově nebo na pracovišti, nikoliv v kostele, v restauraci, v obchodu nebo v prostředcích hromadné dopravy. Člověk představující skutečné riziko pro okolí se tam většinou nepohybuje, neboť mu není dobře a leží doma. Nakazit se od něj může pouze rodina - a pokud navzdory infekci se chová nezodpovědně a v obavě o finanční újmu chodí nadále do práce, aniž navštíví lékaře - tak i spolupracovníci, jestliže s nimi sedí u jednoho stolu tváří v tvář.

Roušky a respirátory jsou proto z objektivně medicínského pohledu mimo zdravotnická zařízení podle Bhakdiho zcela zbytečné. A nejen to, ony dokonce přímo škodí, protože každý člověk vydechuje nebo vykašlává různé patogeny, kterých se tělo zbavuje. Když ulpí na náhubku, tak je člověk vdechuje zase zpátky, což při dlouhodobém používání oslabuje přirozenou imunitu organismu, takže lze snadněji chytit kromě jiných nemocí i samotný covid, nehledě k poškození dýchání, k vyvolání astmatu a dalším neduhům. Obzvláště nelidské je podle Bhakdiho vyžadovat náhubky u školních dětí, které tvoří nejméně ohroženou skupinu.

3) Zločinný lockdown

V lékařství vždycky platilo, že újma na zdraví způsobená léky nebo léčbou nesmí být větší než újma způsobená samotnou nemocí. To u lockdownu, který je vydáván za formu prevence a zároveň i léčby, nejenom neplatí, nýbrž dle Bhakdiho je to ještě horší. Každý lék nebo terapie, které působí újmu na zdraví, přináší zároveň i nějakou formu užitku, tlumení choroby, proti které jsou použity. Lockdown však nemá na snížení covidové nákazy a covidových úmrtí absolutně žádný vliv, v tomto je Bhakdi zcela nekompromisní, z hlediska prevence a léčby je lockdown totálně bezcenný. Dokazuje to dnes již známými daty: V USA 9 států nezavedlo žádný lockdown - a jejich covidová čísla (úmrtí, hospitalizace) nejsou o nic horší než u těch s tvrdým lockdownem, ba někdy dokonce ještě lepší, když porovnáme Kalifornii a Floridu, oba státy se zhruba stejným počtem obyvatel, tak jejich covidová data jsou přibližně stejná, Florida má ale cca o třetinu nižší počet úmrtí s covidem. Přitom Kalifornie měla jeden z nejtvrděších lockdownů v USA, Florida žádný. Bhakdi též argumentuje, že v Evropě Švédsko nebo v Azii Japonsko, země s mírnějším režimem bez lockdownu, mají covidová čísla zhruba stejná jako jiné státy, my k tomu dodáváme ještě Bělorusko a africkou Tanzánii, které nezavedly vůbec žádná omezení - a vykazují dokonce příznivější data než země s lockdownem.

Lockdown není tedy podle Bhakdiho nic jiného než nástroj zvládnutí násilí mocných tohoto světa, jemuž je třeba se bránit za každou cenu. My k tomu dodáváme: Jedná se o jeden velký koncentrák,

do něhož nás chtějí zavřít. Užitek lockdownu pro prevenci a léčbu nemoci covidu je zcela nulový, zato však škody nedozírné. Vážně utrpěl vzdělávací systém kvůli tomu, že děti a studenti nemohli chodit do škol, zkrachovalo mnoho malých a středních podnikatelů, utrpěla kultura, duchovní život věřících šel o několik stupňů níž, což se projevilo úbytkem věřících v chrámech, neboť ti si zvykli na internetové přenosy bohoslužeb. S tím souvisí i zdravotní újma. Bhakdi dokladuje, jak narostl počet psychických onemocnění a sebevražd v důsledku uzavření doma a nedostatku kontaktů s rodinou a přáteli, ztráty živnosti a zaměstnání apod, jak se navýšil počet úmrtí na rakoviny, infarkty, mrtvice, cukrovky a další v důsledku zanedbané péče, neboť "covidoví pacienti mají přednost", mnozí lidé s příznaky závažné choroby se báli jít k lékaři a do nemocnice, aby tam "nedostali covid", radě pacientů se odkládaly operace kvůli "covidu" atd. Bhagdi považuje za jisté, že navýšená úmrtí za poslední měsíce roku 2020 a první měsíce roku 2021 jsou právě důsledkem lockdownů a nikoli samotného covidu, naprostá většina jich dle zatím neúplných dat není na covid (nebo s covidem), ale na jiné choroby.

Bhagdi prohlašuje lockdowny za obrovský zločin proti lidskosti na úrovni nacistických pokusů ve vyhlazovacích táborech a žádá potrestání původců těchto opatření.

4) Plošné očkování

Bhagdi považuje očkování proti smrtelně nakažlivým nemocem za dobrodiní pro lidstvo a významný pokrok lékařské vědy. Zpochybňuje ale jeho povinnost v případě, kdy se o žádnou smrtelně nakažlivou chorobu nejedná. Očkování proti covidu vzhledem k jeho smrtelnosti pod hranicí jednoho procenta není podle něj vůbec nezbytné, proto by mělo být pouze dobrovolné. Státu není nic po tom, jestli člověk je nebo není očkovaný, to spadá do kategorie ryzího soukromí. Jestli současné vlády uplatňují systém kontroly, zda člověk je nebo není očkovaný, a zavádí dokonce kvůli tomu tzv. covid pasy (pozn.: naše ministerstvo zdravotnictví někdy na podzim označilo obavy z jejich zavádění za "konspirační teorii", dnes je to však konkrétní realita), jimiž jsou podmíněny účast na společenských a kulturních akcích nebo ubytování v hotelu, pak žijeme dle Bhagdiho nikoli v demokracii, nýbrž už plně v totalitě. Jde o novodobý rasismus, o diskriminaci neočkovaných, kteří jsou tak posazeni do role židů za hitlerovského Německa nebo černochoů v jižních státech USA v 19. stol.

Za projev absolutního antihumanismu a necitlivosti Bhakdi považuje totální ignoranci státu vůči obavám lidí z očkovacích vakcín, ačkoliv jsou tady konkrétní podezření, jež mainstreamová propaganda nedokázala vyvrátit. Jak to, že každá vakcína se vyvíjela řadu let, ale ty proti covidu byly hotovy během pár měsíců? Jak to, že státy běžně bagatelizují někdy přímo katastrofální vedlejší účinky vakcín, které jsou mnohdy horší než následky samotného covidu? Bhakdi přikládá fakta z Izraele, kde v únoru bylo naočkováno 30 procent obyvatelstva - a počet úmrtí na/s covid(em) zůstal tentýž jako před očkovaním? Jak to, že po očkovaní naopak v této zemi prudce vzrostl počet hospitalizovaných - a to nejen s covidem, ale též s jinými nemocemi? Jak to, že totéž se dělo nejen v Izraeli, ale i v malém Gibraltar, na Seychelách nebo ve Spojených arabských emirátech?

Bhakdi informuje, že již koncem roku 2020 přes 200 lékařů a farmaceutů v plamenné apelu varovalo před nežádoucími účinky vakcín. Uvádí též s odvoláním se na zprávy příslušných zdravotnických úřadů, že ve Velké Británii v březnu byly známy případy cca 3 tisíc úmrtí po očkovaní v průběhu dvou měsíců, v USA 2 tisíce. Jde však pouze o data, která jsou známá a doložitelná. Jejich skutečný počet bude dle Bhagdiho několiknásobně vyšší. K tomu je nutno připočíst i statisíce těch, kteří sice po očkovaní nezemřeli, ale skončili v nemocnici a řada z nich má trvale poškozené zdraví. Bhakdi stejně jako jiní medicínští odborníci si klade otázku, jestli vakcíny jsou skutečně vakcínami nebo chemikáliemi určenými k jiným než léčebným účelům. Požaduje jednoznačně stop povinné vakcinaci, zejména pak stop jakýmkoliv diskriminačním opatřením vůči lidem, kteří se nechťejí nechat naočkovat.

Veškerá covidistická propaganda vlád je podle Bhakdiho postavena na lži a podvodu. WHO, ministerstva zdravotnictví jednotlivých států, orgány hygieny a mainstreamová média neustále dují do lidí, jak prý je covid smrtelně nebezpečný, objevily se zprávy o “nejstrašnější pandemii za posledních sto let”, v Německu se předpovídaly miliony mrtvých, ukazovaly se rakve s údajnými oběťmi – zatím ale smrtnost covidu se pohybovala a pohybuje na úrovni běžné chřipkové epidemie.

Obrovským manipulativním podvodem je také podle Bhakdiho diagnostikovat lidi zemřelé na rakoviny, infarkty a další smrtelné choroby, kteří byli před smrtí pozitivně testováni na covid, jako jeho “oběti”. Šířit tuto lež nařídila vládám přímo WHO. Počet pacientů, kteří zemřeli skutečně na covid, aniž měli další doprovodné závažné nemoci, je skutečně mizivý. Lékaři, kteří mají odvahu toto napsat, jsou však disciplinárně postihováni jako “šířitelé dezinformací” a propouštěni z práce.

Dalším podvodem je též údajná přeplněnost nemocničních kapacit a kolaps zdravotnictví, když dojde k prudkému nárůstu nakažených. V Německu, jak Bhakdi uvádí, na přelomu let 2020 a 2021, kdy počet tzv. covidových zemřelých a ležících na ARO byl nejvyšší, zbývaly volné kapacity z 25 procent – a to navzdory tomu, že již léta dochází ke snižování počtu nemocničních lůžek. Bhakdi též poukazuje na to, že s covidem jsou často hospitalizováni mnozí, kteří by se klidně mohli léčit doma, jenže nemocnice mají zájem o co největší obloženost covidových oddělení, neboť za to dostávají od pojišťoven tučné příplatky.

Tyto podvody byly už dávno připravovány. Bhakdi poukazuje na změnu definice pandemie v r. 2009 v souvislosti s tzv. prasečí chřipkou. Zatímco do té doby platilo, že pandemie se vyhláší při výskytu nakažlivé nemoci v nějakém regionu, která má za následek masová úmrtí, a kdy hrozí její rozšíření do celého světa, od tohoto data již o masovém úmrtí nebyla řeč, mluví se tam pouze o “celosvětovém rozšíření” nějaké nakažlivé choroby. To umožňuje vyhlášovat pandemie prakticky neomezeně, protože vždycky se vyskytne nějaká celosvětově rozšířená respirační choroba, byť nikoli smrtelná.

Bill Gates a další lídři světové politické scény o plánech rozšíření pandemie několikrát podle Bhakdiho veřejně mluvili. Bhakdi také uvádí málo známou skutečnost, že v květnu r. 2017 se sešli v Berlíně na konferenci ministři zdravotnictví všech vyspělých zemí a další experti v oboru, kde projednali přímo scénář rozšíření nakažlivé respirační choroby a uplatnění patřičných opatření. O rok později taktéž v květnu toto bylo v reálu “trénováno” na půdě Univerzity Johna Hopkinse ve Washingtonu DC, jednotliví “expertí” tam přímo simulovali průběh covidu, propagandistickou mašinérii a vyhlášení restrikcí.

Bhakdiho kniha může mnoha lidem otevřít oči. Tento špičkový lékař a vědec však není jen zajatcem své specializace. Posuzuje celou problematiku pod zorným úhlem důstojnosti člověka. Té důstojnosti, která mu byla dána Bohem. Bhakdi vyrostl v buddhistické rodině, žije ale dlouhá desetiletí v Evropě a vyjadřuje se s maximální úctou o křesťanské civilizaci a jejím dědictví, ostře protestoval proti uzavření kostelů v době vylhané pandemie. Zvláště vysoko si cení tradiční křesťanskou morálku. Patří nejspíš k Nikodémům, jimž Spasitel řekl: “Nejsi daleko od Božího království.”

Co si ale mají tito “Nikodémové” myslet, když vidí současnou hierarchii s jejím výprodejem autentických křesťanských hodnot? Tu hierarchii, která jedná zcela v rozporu s Bhakdiho receptem radikálního protestu proti novodobé totalitě, jež nese název sanitární? Bhakdi píše o 800 tisících lékařích světa, kteří se podepsali na prohlášení odmítajícím lockdowny, roušky, testování a očkování. Našel by mezi duchovními a laickými katolickými osobnostmi alespoň takový počet?

Někteří opravdu bojují. Nedávno emeritní arcibiskup americké Filadelfie mons. Charles Chaput se vyjádřil, že když vláda nařídí z “covidových” důvodů zavřít kostely, je to pro biskupy výzva, aby šli “na barikády”. Biskup z kazašské Astany mons. Athnadius Schneider zase v Polsku řekl, že užívání léčiv nebo přijímání očkovacích látek vyrobených z buněk potracených dětí nebo na nich testovaných

je “novodobým kanibalismem”. Kanadský web LifeSiteNews pod taktovkou obdivuhodného J. H. Westena odvádí rovněž vynikající uvědomovací práci. Takže hrdinové odporu v našich řadách existují. Bude jich ale dostatečný počet ke změně situace?

Kéž Bůh dá.

Ivan Mládek vizionářem (2010)

Autor: Radomír Malý

Zdroj: protiproud